

ERŐSEBB, HATÉKONYABB SZAKSZERVEZETEKKEL!

„Az unió északi országaiban hagyományosan magas a dolgozók között a szakszervezeti tagok aránya. A sort talán Dánia vezeti 88 százalékos szervezetséggel, utána Svédország következik 77, Finnország 71, majd Portugália és Németország 30 százalékos aránnyal. Még Szlovákiában is 35, Cseh- és Lengyelországban szintén 30 százalékos a szervezetség – Magyarországon mindössze 20 százalékos ez az arány. Esztendők óta zsugorodik hazánkban a szakszervezeti tagság.”

- Szakszervezeti lapok írásaiból
 - Garasos gondolatok
 - Hiányzik a szövetség

(5. oldal)

EGY HAZAI SZTRÁJK HÁTTERE

Közel száz szakszervezeti aktivista tartott demonstrációt Esztergomban a Suzuki gyár épületében és környékén. Az ott dolgozó magyar, román és szlovák munkások érdekében meghirdetett sztrájk résztvevői a rossz munkahelyi állapotok illetve a más cégeknél is gyakran előforduló hatalmi visszaélések ellen tiltakoztak. (3. oldal)

CIKKEINKBŐL

- ◆ Székesfehérvár a XXI. században
- ◆ Nem mi mondtuk...
 - Sok gyerek nem érti, amit olvas
 - A szocializmus idején jobban fejlődött Budapest
- ◆ Egy kultuszminiszter kultusza
- ◆ Több mint ötszáz idős embert látnak el

(3. oldal)

(7. oldal)

HÁZUNK TÁJÁRÓL

MIÉRT LETTEM A MUNKÁSPÁRT KÉPVISELŐJELÖLTJE?

„Nem tagadom, saját és sorstársaim hasznára szeretném megváltoztatni a mostani törvényeket: a fiataloknak könnyebb lakáshoz jutást, a minimálbér emelését, illetve a nyugdíjak havi összegének megemelését szeretném elérni.” (4. oldal)

- ◆ Megálljt a liberalizációnak a gyógyszerészetben! (3. oldal)
- ◆ Már nincsenek kétségeink... (4. oldal)
- ◆ Kommunista pártgyűlések Baranyában
- ◆ Borsod: újult erővel
- ◆ Thürmer Gyula Szíriában (8. oldal)

SAVANYÚ CSOKOLÁDÉ

Az élelmiszerárúházban elég sokan járnak ezen a délutánon. Odakinn zuhog a hó, s az emberek csuromvíz cipővel caplatnak be a lengőajtón. A pultok között fiatal lányok suhannak, kezükben motoros főkát lengetve. Hátha fel tudják itatni a követetről a mocskos hólevet. Nem sok sikerrel.

A szakállas ember először senkinek sem tűnik fel. Bár nekem valami furcsa látszik rajta. No nem az, hogy valószerűen csöves, mert abból van itt éppen elég a pályaudvar környékén. Hanem... nos igen. Ez az ember eszik.

Ott lődörög a csokoládés pultok környékén, és eszik. Elrántom róla pillantásomat, nehogy a biztonságiaknak felhívjam rá a figyelmét. Hiszen tapasztalatból is tudom: sokszor arra kell „rákattanni”, amit mások nagyon néznek.

Elzöttytettem bevásárlókoscsimat a pultsor másik végére a lisztek, grízek közé. De emberünk sajnos nagyon feltűnően eszik, és már mások is felfigyeltek rá. Úgy tömi magába a csokikat, mintha az élete függene tőle. És lehet, hogy ez így igaz. Mert ha az ember hosszú ideig nem jut édességhez, úgy kiürülhet testéből a cukor, hogy az szinte fizikai rosszullétet okozhat. Ismerem ezt az érzést.

Amikor katona voltam (a hetvenes évek végén), és gyakorlatra mentünk a nagy szovjet sztyeppékre, bizony hetekig nem láttunk csokoládét. S egyszer, mikor uzsonna gyanánt mindenki hálósájkjára kiosztottak egy-egy szelet csokoládét, a katonák úgy kapkodták

föl, mintha hetek óta nem ettek volna semmit. Annyira hiányzott már nekik az édesség.

De ez az ember itt nem katona, csupán egy legyőzött áldozat. „Vesztes” – ahogy manapság mondani szokták. Én azért szurkolok, hogy sikerüljön neki büntetlenül kislisszólnia innen, gyomrában a megszerzett finomsággal.

Hát nem sikerül. Amikor beállok a pénztárhoz, valahogy ő is mögém keveredik a sorban. Kosarában mindössze két zsömi meg egy kefir ficog. De már megjelenik mellettünk a mogorva biztonsági is, kezében három tarka csokoládés papírral. És mikor emberünk fizet, az őr odanyújtja a pénztárosnőnek a csokis papírokat, mondván, ezeket is számolja fel.

– Különben nekünk kell kifizetni! – mondja fejszóvalva a szerencsétlen kis tolvajnak, majd így folytatja: – Az egész fizetésünk nem lenne elég, ha minden ilyen esetet elnéznék.

És még tisztességesen, emberségesen járt el a biztonsági őr, hiszen nem csinált botrányt, nem hív rendőrt. Neki csak az a célja, hogy hiánytalan legyen a leltár. Az eljárása sem durva, csupán határozott.

Működne is a dolog, mint

ahogy az esetek jó részében valószínűleg így is történik, csak hogy emberünknek nincs több pénze!

Most mi lesz? Tényleg úgy kerekedik ebből a három apró kis csokoládéből? Ezt már nem hagyom! És még vannak ketten, akik így gondolják. Sőt észreveszem, hogy a biztonsági őr is a zsebébe nyúl a pénztárcája után.

És hárman összedobjuk a pénzt. Nem mintha egyenként nem tudnánk kifizetni, de ez valahogy így jött ki. Most jobb, ha hárman is segítenek, mint egyedül, egyedül. Egy öreg mami, egy fiatal lány és én.

Kiguberáljuk zsebeinkből tehát az aprót, és intünk a biztonságinak, tegye vissza bukszáját, ő maradjon ki most ebből. Elég, ha arra a félpercre becsukja szemét, míg kifizetjük a blokkot – még a gyanú árnyéka se vetődjön rá. Meglett ember, és meglehet, neki is több gyereket kell eltartania abból a kevés pénzből, amiért itt dolgozik.

Aztán pillanatok alatt elintézzük az ügyet. A csövi kezébe nyomjuk a pénzt, és már mindnyájan sorjázunk is kifelé. Reméljük, senki nem vett észre semmit, dehát egy ilyen bevásárlóközpontban levő jókora közértben mi maradhatna titokban?

Jó néhányan rosszállóan néznek ránk, mire aztán én is jobban megnézem őket. No igen. Ők a jobban öltözöttek. Vagy inkább a feltűnően jól öltözöttek. Mint például ez a nő, a tű-

hegyes cipőjével, feszes bőrnadrágjával és a farkas- (vagy inkább kutya?) bundájával, s agyonsminkelt, kiélt arcával – fintorogva kerüli ki a csövit. Látszik a szemén, legszívesebben rendőrt hívná, azzal távolíthatná el ezt az embert innen...

Vagy az a márkás öltönyös fickó, aki úgy néz mindnyájunkra, mint egy marék gilisztára. Vagy a menő joggingba bújt golyófejű, aki most durván förmed rá a totyogó kis csövesre, hogy húzzon már félre az útból...

Hát ez van. Manapság többnyire azok a gazdagok, akik eléggé gátlástalanok és hiányzik belőlük a szociális érzékenység. Szerintük az úgynevezett veszteseknek már élni sincs joguk. A legegyszerűbb, hogyha hagyják elhullani azt, aki lemaradt.

Ennek élő bizonyítéka a következő eset. Amikor a tavalyi év végén a 2004. év üzletemberét megválasztották, az a köszönőbeszédében a következő kis tanmesével indokolta sikereit: „Ha egyszer elmentek gyerekek mint turisták szafárra, sose felejtsetek: ha éjjel oroszlanok támadása várható, első teendő-tök lehajolni, és jól megszorítani a cipőfűzőtöket. Hogy amikor bekövetkezik a támadás, ti meneküljétek legelől...!”

Nos igen. Ezek után lehet-e csodálkozni azon, hogy a rendszerváltással beígért édes élet az eltelt tizenöt év alatt ennyire megszavanyodott?!

Fort András

ÖNÖK ÍRTÁK

- ◆ Érték és mérték
- ◆ Eltérő elvárások
- ◆ Összefogás vagy osztályharc?
- ◆ Huszonhányadik század?
- ◆ Helyzetünk kilátástalan
- ◆ Meggyőződésem

(6. oldal)

KÜLPOLITIKA

● „A 2007–2013-as időszakra vonatkozó költségvetéssel kapcsolatban palotafordalom tört ki az Európai Unióban.”

● „A szocialista rendszerek összeomlása csupán továbbfokozta a tőke térnyerését világszerte, amellyel szemben az érdekképviseleti szervek is nemzetközi összefogással iparkodnak védekezni.”

(2. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

November 30. A kiotói egyezmény teljes egészében működőképesé vált, miután az ENSZ montreáli klíma-világkonferenciáján hivatalosan is elfogadták az üvegházhatású gázok csökkentésére vonatkozó működési szabályzatot. A jegyzőkönyv mintegy negyven fejlett ipari országnak írja elő a gázkibocsátás csökkentését. Az USA továbbra sem akar tárgyalni erről a témáról.

December 1. Az AIDS-betegség világnapján az ENSZ bocsánatot kért, mert a vállalt hárommillió helyett csak mintegy egymillió HIV-fertőzöttnek tudtak gyógyszert juttatni. AIDS-ben a betegség 1981-es felfedezése óta 25 millióan haltak meg, jelenleg a leggyorsabban Kelet-Európában, Közép- és Kelet-Ázsiában és Fekete-Afrikában terjed. Hazánkban 1278 HIV-fertőzöttről tudnak.

December 2. Újra cián került egy romániai állami bánya üzeméből a Csiszla-patakon és a Visón át a Tiszába. A Romániában halpusztulást okozó balesetről csak napok múlva értesítették magyar partnereiket a román hatóságok. A víz hígulásának köszönhetően szerencsére Magyarországon nem következtek be környezeti károk, de a megfelelő szabályozás, a kérdést kétoldalú rendezése hosszabb távon egyre sürgetőbb.

December 3. Elsőpró győzelmet arattak a Hugo Chavez államfőt támogató pártok az ellenzék nagy része által bojkottált venezuelai parlamenti választásokon. Az elnök által irányított pártkoalíció, az MVR a voksot 89 százalékát szerezte meg. Chavez, aki jövőre harmadszor is harcba száll az államfői címért, szociális, egészségügyi és oktatási programok sorának köszönheti népszerűségét.

December 4. A moszkvai regionális parlamenti választásokon nagy arányú győzelmet aratott a Kreml-hű Egységes Oroszország nevű párt. Rajta kívül csak a kommunisták és a liberálisok kerültek be a tízmillió lakosú orosz főváros törvényhozásába, a többi párt nem érte el a tíz százalékos küszöböt. A részvételi arány 34 százalékos volt, de az érvényességhez 20 százalék is elegendő. A 35 moszkvai dumahelyből négyet kapnak a kommunisták.

December 5. Kitalálni készül saját területéről az Európai Unió az általa veszélyesnek ítélt légitársaságokat. A feketelista szempontrendszerét már megállapították, és még idén jogszabályban rögzítik azokat. Nem repülhetnek majd az EU-ban például a rosszul szervizelt, illetve túlkoros vagy korszerűtlen gépeket használó cégek. A jogszabály által azt is pontosan fogják tudni az utasok ezentúl, hogy melyik társaság üzemelteti az adott repülőgépet.

December 6. Több mint öt hónap szünet után újabb több halálos áldozatot követelő öngyilkos merénylet történt Izraelben. Izrael Gázából való kivonulásakor a palesztin szervezetek tüzszünetben állapodtak meg, amelyhez a Hamasz és az Iszlám Dzsihád is csatlakozott. Az izraeli védelmi miniszter „súlyos és fájdalmas” választ helyezett kilátásba.

● A 2007–2013-as időszakra vonatkozó költségvetésével kapcsolatban palotaforradalom tört ki az Európai Unióban, amelyet Tony Blair brit miniszterelnöknek, a szervezet soros elnökének az új tagállamok felzárkózási támogatásának tízszázalékos csökkentésére vonatkozó ötlete okozott. Nagy-Britannia és négy másik ország júniusban „megfúrta” a luxemburgi elnökség kompromisszumos javaslatát, amely a bruttó nemzeti jövedelem, a GNI 1,06 százalékában rögzítette volna az egyes tagállamok befizetését a közös kasszába. A britek viszont most 1,03 százalékot javasolnak, amely a 871 milliárd eurós luxemburgi előterjesztést 25 milliárddal csökkentené. A tervezett lefagyasztásból 16 milliárd euró az új tagállamokat érintené, ami mintegy kétmilliárd euró (öt-százmilliárd forint) támogatás-csökkenést jelentene Magyarországnak. London egyelőre nem foglalkozott a költségvetés két „szent tehenével”, az évi mintegy 5,5 milliárd eurós, Nagy-Britanniának való költségvetési visszatérítéssel és a Chirac francia elnök által görcsösen védett, az EU-kassza felé felhasznált agrártámogatással.

Rövid tallini és budapesti látogatása során Tony Blair a balti országok illetve a viseg-

A huszonötök Európájából jelentjük

rádi négyek vezetőit igyekezett megoldozni a keserű pirla elfogadására. A költségvetés elhúzódnásával fenyegető brit miniszterelnök útja egyelőre nem hozott eredményt, de jól érzékelhető különbségek vannak az egyes országok álláspontjai között. A „tizek lázadásáról” a párizsi *Le Monde* azt írta: „nem lehet azt mondani, hogy minden országot egyformán érint, ha vékonyabb borítékot fog kapni”; „Egyesek hajlandóak lennének lemondani a pénz egy részéről, hogy a megállapodás mielőbbi létrejöttén.” EU-költségvetés híján a jövő tavaszi választásokra készülő Gyurcsány-kormány egyelőre lebegtetni a második Nemzeti Fejlesztési Tervet. Sajtóhírek szerint a felhasználási feltételek megkönnyítése esetén Budapest elfogadna egy ötszázalékos csökkentést. December 5-én London nyilvánosságra hozta tervezetét, amelyet az új tagállamok és Barroso elnök azonnal elutasítottak. A költségvetés jóváhagyásáról vagy a döntés elhalasztásáról a tagállamok vezetőinek december 15–16-ai brüsszeli csúcstalálkozója mondja ki a végső szót. A nehézkes és csak a saját érdekeire tekintő brit elnökséget január elsején Ausztria fogja váltani, ami a vitás kérdések megoldását is meggyorsíthatja.

● Egyre nagyobb a közvélemény felháborodása az európai repülőtereken landoló és „terrorista cselekmények” elkövetésével vádolt személyeket szállító CIA-járatok valamint a feltételezett kelet-

európai titkos börtönök miatt. A *Der Spiegel* német hetilap december 4-ei száma azt írta, hogy 2001. szeptember 11-ike óta 430 CIA-gép érintette a német légteret vagy szállt le az országban. A *Baloldali Párt* parlamenti csoportjának a követelésére a Szövetségi Légbiztonsági Hivatal nyilvánosságra hozta a járatok adatait. A *Der Spiegel* szerint a berlini kormány attól tart, hogy a botrány hullámai veszélyeztethetik az Irakba tartó amerikai repülőgépek tranzitját és érthetik a németországi USA-támaszpontok státusát is. A londoni *The Guardian* háromszáz európai leszállásról tett említést, amelyek közül 96 CIA-járat Németországban, 80 Nagy-Britanniában, 15 pedig Csehországban landolt. *Jack Straw* brit külügyminiszter az EU soros elnöksége és a 25 tagállam nevében magyarázatot kért amerikai kollegájától, Condoleeza Rice-től a „börtönjáratok” ügyében. Emberjogi szervezetekre hivatkozva a *Washington Post* azt írta, hogy a kubai Guantanamo mellett a CIA-nak titkos börtönei vannak Thaiföldön, Afganisztánban és több, meg nem nevezett kelet-európai országban. A New York-i székhelyű *Human Right Watch* (HRW) szerint nagy a valószínűsége annak, hogy a börtönök Romániában és Lengyelországban működtek, amit az érintett államok kormányai azonnal cáfoltak. A londoni *The Economist* szerint tizenkét nyugat- és észak-európai államban hivatalos vizsgálat indult, mivel

feltételezhető, hogy a CIA terrorizmussal vádolt személyeket rabolt el az országból. A gyanúsítottakat Egyiptomba, Jordániába vagy Száúd-Arábiába hurcolták, ahol a törvény nem korlátozza a vallási módszereket. Sajtójelentések szerint a berlini külügyminisztérium bírtokában van Kaled el-Masri libanoni származású német állampolgár valloása, akit egy CIA-járat „kezeltek”.

A párizsi *l'Humanité* közölte az Európa Tanács igazságügyi megbízottjának, *Alvaro Gil Roblesnek* a nyilatkozatát. Robles koszovói útja során 2002-ben, a Pristina melletti NATO-táborban tett váratlan látogatásakor fabarakkokban elhelyezett 15-20 szakállas, a Guantanamoi táborban őrzött foglyokhoz hasonló narancsszínű ruhát viselő személyt látott. Az emberi jogok súlyos megsértése miatt tiltakozó Roblessel a washingtoni igazságügyi minisztérium később azt közölte, hogy a „tábor” 2003-ban felszámolták. Robles nyilatkozata megerősíti a HRW feltételezéseit, hogy a CIA titkos börtönök üzemeltet Európában, elsősorban az új NATO-tagállamokban.

Condoleeza Rice amerikai külügyminiszter december 5-én néhány napra több európai országba látogat és felkeres nemzetközi szervezeteket is. A tárgyalások napirendjén szerepel a „fekete intézmények” ügye is. A Bush-adminisztráció „vasladyjének” meleg napjai lesznek Európában!

– Munkatársunktól

Megalakult az EU keleti határregiónak együttműködési hálózata

December 7-én megalakult az Európai Unió keleti határregiónak együttműködési hálózata (NEEBOR), amely a régiós érdekérvényesítést szolgáló, az Európai Unió keleti, szárazföldi határvidékeinek fejlődését és együttműködését elősegítő intézményhálózat.

Braun Gyula, a Magyarországi Régiók Brüsszeli Képviselőtétének vezetője tájékoztatása szerint tizenegy regionális képviselő, majd a továbbiakban mintegy nyolcvan régió hálózatszerű együttműködéséről van szó. A NEEBOR célja az, hogy erősítse a külső határok mentén elhelyezkedő régiók ismertségét, hozzájáruljon a gyakorlati tapasztalatok átadásához, hatékonyabb munkára ösztönözze a határ két oldalán működő szervezeteket, megkönnyítse a határregiónak, az ott települt intézmények számára a pénzügyi eszközök, támogatások megszerzését és felhasználását.

A Magyarországi Régiók Brüsszeli Képviselőtété koordinálja a NEEBOR hálózat megalakítását, és itt kap helyet a hálózat titkársága. Az Európai Bizottság forrásokat biztosít a hálózat működéséhez.

– Legalább nyolc magyar megye érdekelt az együttműködésben – jelentette ki a képviselővezető s hozzátette, hogy a határ menti együttműködésben az utóbbi években csak Ausztriával 700 projekt valósul meg.

A NEEBOR rendszeresen szervez szakmai találkozókat, tematikus szemináriumokat Brüsszelben s évente egy konferenciát is tart – 2006-ban erre várhatóan Magyarországon kerül sor. Minél több közös programot akarnak elindítani, illetve minél több támogatást szerezni uniós forrásból – így összegezhették a hálózat legfőbb feladatai a jövőben.

– Tudósítónktól

Demonstrációk Európában

Ebben az esztendőben is több európai országban került sor tiltakozó akciókra, amelyek háttérben a konzervatív kormányok antiszociális lépései húzódtak meg. 2005 nyarán például 8 ezer lengyelországi bányász tüntetett a kormány tervezett lépései ellen, amelyekkel többek között a huszonöt éves munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetőségét kívánta megszüntetni a jobboldali kabinet. A Szejm elé vonuló tüntetők és a rendfenntartók között összetűzések is kirobbantak.

Októberben a belga légiforgalmi dolgozók, november folyamán pedig franciaországi szervezett munkások tartottak hasonló okokból munkabeszüntetést. Náluk ez idén a szakszervezet már hatodik egész országra kiterjedő akciója volt.

Olaszországban pedig a legutóbbi napokban a három legnagyobb érdekvédelmi fórum bénította meg az országot, így tiltakozva Silvio Berlusconi takarékoskodó költségvetési politikája ellen. A demonstráció résztvevői családbarátabb és a szegénységet enyhítő szociálpolitika mellett szálltak síkra.

A tengerentúlon, az Egyesült Államokban pedig az váltott ki szakszervezeti aktivistákban felháborodást, hogy ilyen-olyan költségmegtakarítási okokra hivatkozva a General Motors júniusban 25 ezer, novemberben pedig 30 ezer dolgozó elbocsátását helyezte kilátásba.

Maga a „spóroló” állam jelszava és gyakorlati azonban korántsem új keletű dolog: például az 1981-ben Margaret Thatcher is kíméletlen megszorító lépésekkel kezdte meg hivatali idejét, amelyek során többek között veszteségesnek ítélt, ugyanakkor azonban még működőképes bányák bezárását foganatosította: ennek jegyében került sor az 1985-ös szénbányásztrájk kíméletlen letörésére és több mint száz ezer dolgozó elbocsátására.

A szocialista rendszerek összeomlása csupán továbbfokozta a tőke térnyerését világszerte, amellyel szemben az érdekvédelmi szervezetek is nemzetközi összefogással – például 2004 decemberében a Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége 18. kongresszusán is – iparkodnak védekezni. Félő azonban, hogy a szakszervezetek összefogása legfeljebb hosszabb távú folyamat lehet, hiszen számos tényező, például a nemzeteken belüli ellentétek vagy az egyes országok eltérő fejlődése nehezíti, hátráltatja ezek szorosabb együttműködését, közös fellépését. Az illetékes kormányok pedig mind a szakszervezetek, mind az egyes dolgozók szintjén az oszd meg és uralkodj törvényt igyekeznek érvényre juttatni.

B. D. A.

NEM MI MONDTUK...

Sok gyerek nem érti, amit olvas

A magyar diplomások szövegértése egy szinten van a skandináv szakmunkásokéval – ez derül ki egy nemzetközi felmérésből. Szakértők szerint ezért a magyar oktatás tartalmának és módszertanának átalakítása nélkülözhetetlen. Sok gyerek nem is érti, amit olvas. Idén már új módszert tesztelnek több mint száz iskolában. Lassabban, de biztosabban, ez a lényege.

A felmérés szerint a 15 éves diákok közül már minden negyedik nem érti az elolvasott szöveget. Sokszor még a lé-

nyegyet sem tudják aláhúzni. Pedig a tanárok szerint ez lenne az érettségi és a továbbtanulás alapja is. A középiskolai tanárok szerint az általános is-

kolában szerzett lemaradást nem lehet behozni.

A Sulinova program lényege, hogy úgynevezett kompetencia alapon oktassák a gyerekeket. Azaz lassan, de biztosan. Százhusz iskola próbálja tesztelni ezeket a programokat – a következő pályázási körben közel 1500 iskola kap lehetőséget arra, hogy bevezesse a programokat. Az új program egyelőre nem lesz kötelező, de a szakértők szerint azok a gyerekek, akik ezzel a módszerrel tanulnak, nagyobb eséllyel indulnak majd a felsőoktatásban is.

Az MTV Híradó nyomán

A szocializmus idején jobban fejlődött Budapest

Vegyünk az átkosnak nevezett, sokszor nosztalgiaival kitüntetett Kádár-rendszerből tizenöt évet, 1970–1985-ig. Kicsit gondolkozzunk el, hogy mi minden épült. Megdöbbenő a lista. Én most csak elkezdem.

Először megépült a kettős metró, megépült a hármas, perze szakaszosan, az egyes millenniumi földalatti vasút meghosszabbodott, megújult és új szerelvényeket kapott. Megszé-

lesedett az Árpád híd – ami ennek a fele sem volt, tehát gyakorlatilag kaptunk egy új hidat –, megépült a sikló, a libegő, a szentendrei HÉV, az összes elővárosi gyorsvasút, azaz a HÉV pályája rekonstrukción ment keresztül, gyorsabb lett. Az összes nagy főforgalmi utunk: Üllői út, Szentendrei út, Budaörsi út, az összes külön szintű csomópont, gyalogos-aluljárók: Astoria, EMKE – nem mondom végig. A Déli pálya-

udvar felújítása, a Nyugati pályaudvar rekonstrukciója. Több-szintes csomópontok a Nyugati tértől a Hungária körút M3-as csomópontjáig ebben az időszakban épültek meg. Aztán folytassuk olyanokkal a listát, hogy például szállodaprogram. 1970-ben voltak szállodái Budapestnek, de nagyon szerények és nagyon kevés. Osztrák segítséggel, egy osztrák–magyar szállodaprogram keretében végig a Duna-parton tucatnyi új épült. Aztán a Kongresszusi Központ. Uszodák Újpesttől Dél-Budáig, a lakótelepek Káposztásmegyertől Békásmegyertől. Elképesztő sebességgel és léptékben fejlődött, épült ez a város abban a tizenöt évben! És akkor gondolkozzunk el azon, hogy 1990 és 2005 között mi épült!

A Magyar Rádió nyomán

Székesfehérvár a XXI. században

November 15-én tartották MÚOSZ-székházban a „Királyok városa bemutatkozik Budapesten” című rendezvényt, amelyet Warvasovszky Tihamér, a város polgármestere és Eötvös Pál, a MÚOSZ elnöke nyitott meg.

A sajtóbeszélgetésen a polgármester elmondta, hogy a településnek 104 000 lakosa van, az agglomerációban pedig 60 000 ember él. A városban 190 vállalat és mintegy száz közintézmény valamint hivatal működik. Székesfehérvár költségvetése 2005-ben elérte a 31 milliárd forintot, amelyből az iparüzési adó több mint húsz százalékát jelent. Különböző pályázatokkal a városvezetésnek még további 30 milliárd forintot sikerült szereznie. Tizenhét környékbeli település és Székesfehérvár részvételével kistérségi társulás alakult, ami 136 000 lakost érint. Pályázati pénzek felhasználásával hozták létre Székesfehérváron és Polgárdiban a központi orvosi ügyeletet és fejlesztették a logopédiai szakellátást. Közös belső ellenőrzési rendszert alakítottak ki, és bővítették az intézmények számítógép-ellátását.

A rendszerváltás olyan nagyvállalatok megszűnését illetve átalakítását jelentette, mint az Ikarus, a Videoton, a SZIM és mások, ezért sokan elvesztették a munkahelyüket. Az utóbbi években viszont jelentős külföldi tőke áramlott a városba, ami elsősorban az autóipart, az elektronikai alkatrészek gyártását és a számítástechni-

kát érintette. A Szabadság munkatársának a kérdésére Warvasovszky Tihamér hangsúlyozta, hogy a városnak nagy gondot jelentett az IBM 2002 őszén történt „kivonulása”, de a jelenlegi 3,9 százalékos munkanélküliség jóval az országos átlag alatt van.

A közép-dunántúli régióhoz a mintegy 1,1 millió lakosú Fejér, Komárom-Esztergom és Veszprém megyék tartoznak. A londoni Financial Times felmérése szerint az EU-hoz tavaly csatlakozott kelet-közép-európai országok legvonzóbb befektetési területe a prágai régió, de a Közép-Dunántúl az előkelő negyedik helyen van. Budapest és Győr után Székesfehérvár az ország harmadik legfejlettebb ipari városa. Jelentős a tranzitforgalom, mert fontos vasútvonalak és közutak keresztpontja. A logisztikai központnak is tekinthető Székesfehérvár – Veszprémmel közösen – hazánk hét fejlesztési pólusa közé tartozik.

November 22-én avatták fel a várost elkerülő körgyűrűt 16 milliárd forintba került újabb hét kilométeres szakaszát, amely az M7-es autópályát és a 8-as főutat köti össze. A 2 800 méteres kifizetőpályával épülő „Alba airport” engedé-

lyeztetési eljárása pedig várhatóan a jövő év májusában fejeződik be. A reptér első sorban a fapados járatok számára létesül, de megkönyvít az áruszállítást és az üzletemberek utazásait is.

A sajtóértekezleten szó volt a lakásépítési és a panel rehabilitációs programról is. A város 20 000 panellakásából mintegy 13 400 otthont újítottak fel mostanában. Az oktatásról szólva Warvasovszky Tihamér megjegyezte, hogy Székesfehérváron 22 középiskola illetve szakképzéses foglalkozó intézmény valamint három főiskola működik. A vezetés célja, hogy egyetemi oktatás is megvalósuljon a városban.

A polgármester elmondta, hogy a napokban fejeződött be az 1874-ben felavatott Vörösmarty Színház felújítása, amelynek költségei elérték a négy milliárd forintot. A második világháború alatt súlyosan megsérült épületet 1962-ben építették újjá. A mostani megnyitóra meghívják azokat az idős embereket is, akik az újjáépítéshez kétkezi munkájukkal vagy téglajegy vásárlásával járultak hozzá. A legkorszerűbb fény- és hangtechnikával felszerelt színház nyitóelőadásaira december 17–18-án kerül sor, amelyeken az 1962-ben tartott előadáshoz hasonlóan a névadó Vörösmarty Mihály Csongor és Tünde című színművet mutatják be.

– Tudósítónktól

Egy hazai sztrájk háttere

Közel száz szakszervezeti aktivista tartott demonstrációt Esztergomban a Suzuki gyár épületében és környékén. Az ott dolgozó magyar, román és szlovák munkások érdekében meghirdetett sztrájk résztvevői a rossz munkahelyi állapotok illetve a más cégeknél is gyakran előforduló hatalmi visszaélések ellen tiltakoztak.

A Liga érdekvédői december elején léptek akcióba, miután a céggel szemben alkalmazott korábbi szankciónak nem lett foganatja: a többszöri munkaügyi bírságok ellenére sem javultak az alkalmazottak munkakörülményei. A demonstráció másik oka az volt, hogy a szóban forgó multicég vezetői – nyilván a minél nagyobb nyereség érdekében – kényük-kedvük szerint rendelkeztek a dolgozók munkaidéjével: amellett, hogy két hét szabadságot egyhuzamban kivenni nem lehet, a vállalat vezetői azt is megengedhették maguknak, hogy a heti pihenőnapokon is berendeljék beosztottjaikat. Ez azonban sajnos nem egyedi eset, hanem jóval több ennél: az egész magyar gazdasági és politikai helyzetet meghatározó súlyos probléma.

Egy másik hazai multicég például 10-12, sőt gyakran 14-15 óra hosszat is dolgoztatja naponta munkásait, emellett több ízben is előfordult, hogy szombaton és vasárnap is kötelezővé tették a munkaidőt. Ráadásul a dolgozók sokszor azt sem tudták, melyik héten kell hétévégén is túlórázniuk – minden az utolsó pillanatban derült ki. Ám a munkáltatók túlkapá-

sai nemcsak az állandó robotoltatásban merülnek ki: nem is egy ebben érintett dolgozó illetve munkaügyi elemző számolt be például arról, hogy több magyar és multinacionális vállalatvezető alapvető tisztálkodási lehetőségek biztosításának elhanyagolásával vagy a fűtéssel spórolt beosztottjain, néhány helyen pedig egy-egy dolgozó emberi méltóságában aláztak meg felettesei. Ilyen és ehhez hasonló esetek a különböző ígéretek dacára a jövőben is sokszor, sok helyen fordulhatnak elő, ami nem is csoda, hiszen a multik csaknem felében, a hazai vállalatoknak pedig legnagyobb részében semmiféle érdekvédelmi fellépést nem engedélyeznek, ahol pedig létezik üzemi tanács vagy szakszervezet, ott sem lehetnek ezek a fórumok érdemi lépéseket a visszaélésekkel szemben. Ráadásul a hazai privatizáció uralkodó helyzetbe juttatta a Horn-kormány óta beszívó multinacionális cégeket, amelyek ma már szinte az egész hazai gazdaságot és a mindenkori kormányokat is a markukban tartják. Így mind a külföldi mamutcégek, mind az őket is túlléghető hazai helytartók a munkavállalók semmibe-

vételében érdekeltek. Az előbbieket az olcsó munkaerőt és a minél nagyobb profit kivételét, magyarországi lakóik pedig a minél nagyobb nyereségreszedést tartják legfontosabbnak. A gondokat pedig tovább fokozza a külföldi cégektől független hazai nemzeti tőke hiánya is.

Ezzel szemben kutatók és publicisták egy csoportja a rendszerváltáson szintén átesett cseh és szlovén modell tekinteti mintaeértékűnek. Csehországban például a dolgozók képviselőit továbbra is felvállaló kommunisták, akik napjainkban is komoly parlamenti tényezőnek számítanak, a változásokban csalódott közvélemény jelentős részének támogatását bírják, és sikerrel képesek fellépni a munkások érdekében még vadkapitalista viszonyok közepette is. Szlovéniában pedig számos nagyobb hazai vállalat működik, amely nem a multik kiszolgálását, hanem a munkahelyteremtést és a nemzeti gazdaság felvirágoztatását tartja legfontosabb feladatának. Hazánkban azonban az ilyesmi nem igazán jellemző. A Gyurcsány-kormány próbálkozik ugyan felemás eredményekkel kecsegtető szállempes és egyéb munkahelyteremtő munkaügyi intézkedésekkel, hazai pályán azonban mindezek leragadnak a látzatmegoldások szintjén.

B. Deák András

A GYÓGYSZERÉSZET JÖVŐJÉÉRT

Megálljt a liberalizációnak!

Az idén harmadik alkalommal rendezte meg a Magyar Gyógyszerész Kamara (MGYK) „Álom vagy realitás – a gyógyszerészet jövője” címmel társadalmi-közéleti vitafórumát. Mint mindig, most is a parlamenti pártok mellett a parlamenten kívüli pártokat, a gyógyszerészszakmával kapcsolatos érdekvédő szervezeteket is meghívták.

A bevezetőben Hávelné Szatmári Katalin, az MGYK elnök asszonya köszöntötte a megjelenteket, érdeklődőket és ismerette a szakma helyzetét, a gyógyszerészetben dolgozókat, a gyógyszerészek, asszisztensek előtt álló veszélyeket.

Mint az sajnos országunkban megszokott, a jelenlegi kormánykoalíció a gyógyszerészetet is liberalizálni kívánja, ami számtalan veszélyforrást rejt magában. Emiatt is a legtöbb kérdést az MSZP, de főleg az SZDSZ képviselője kapta. A jelen lévő gyógyszerészek felháborodottan utasították vissza a tervezett liberalizációt, kérték, sőt követelték, hogy védjék meg munkahelyeiket a multinacionális tőkétől.

Mit is jelentene a tervezett li-

beralizáció? Egyrészt a multinacionális vállalatok, a gyógyszergyárak felvásárolják a patikákat, másrészt – az SZDSZ álláspontja szerint – nem csak a gyógyszerárakban, hanem bárhol, például szupermarketekben is lehetne gyógyszerrel venni. A gyógyszerészek elmondták ennek veszélyeit. A gyógyszerellátás színvonalának megőrzésére és a költségek növekedési ütemének mérséklésére az utóbbi években dominánssá vált piacliberalizációs törekvések nem alkalmasak. Külföldi példákkal bizonyítható, hogy a liberalizált gyógyszerpiac növeli a közkiadásokat és a lakossági költségeket, veszélyezteti a gyógyszerbiztonságot, és ellátási egyenlenségeket szül.

A Munkáspárt képviselőjében idén Székely Péter, az elnökség tagja vett részt a rendezvényen, aki elmondta, hogy a Munkáspárt a gyógyszerellátás területén különösen fontosnak tartja az egybiztosító társadalombiztosítási rendszer megőrzését és még biztonságosabb állami garanciavállalásokat az ellátás minden területén.

Hasonlóan mint a kórház-privatizáció esetén ellenezzük – mondta Székely Péter –, hogy a gyógyszerárak a monopolhelyzetben lévő nagykereskedelmi cégek, illetve gyógyszergyárak érdekeltségébe kerüljenek. Mi is úgy látjuk, hogy ez ahhoz vezetne és részben már vezetett is, hogy ezek a monopóliumok kényszerítik az államot és a lakosságot egyaránt.

Végezetül ismertette a Munkáspárt 2006-os választási programjának az egészségügyre, a gyógyszerellátásra vonatkozó téziseit.

– Munkatársunktól

Helyzetünk kilátástalan

Szomorú dolog, amikor az idős ember azt mondja: nem szeretnék fiatal lenni – ahogy azt Südi Bertalan teszi az egyik előző lapszámban. A fiatal pedig azt mondja: rossz most fiatalnak lenni – ez is igaz. Szerintem most a munkások-idősek „holokausztja” zajlik. De mi lesz az unokáinkkal?

Igaz van a Fidesznek és az MSZP-nek: a rendszerváltás után több „eredmény” értek el, mint a Kádár-rendszer: ennyi kilátástalan, szerencsétlen ember a Szálasi-korszakban volt utóljára!

Ezer sebből vérzik az ország! Az idős embereket tehernek tartják. Igen, panelprolik vagyunk, de kérdem én: a multik miből lettek gazdagok? Amíg ők tanultak, mi föld alatti bányákban, mezőgazdaságban, iparban dolgoztunk.

Borzasztó nehéz kisnyugdíjasként élni! Még meghalni sem szabad, mert a temetés olyan adósságot hagy az utódokra, hogy egy életen át fizethetik.

Pálkás Mihály
Gyöngyös

Minimálbér: pozitív kilátások?

Megállapodás született az Érdekegyeztető Tanács legutóbbi ülésén: eszerint jövőre 5500 forinttal 62 500-ra emelkedik a minimálbér. Arról is döntöttek, hogy az elkövetkező három évben milyen mértékben növekedjen a dolgozóknak juttatandó legkisebb kereset: ennek értelmében 2008-ig 69 ezres nagyságrendig kell emelkednie a minimálbéreknek.

Maga az elképzelés nem rossz, az már azonban más kérdés, mennyire realizálható ez a terv a gyakorlatban. A munkaadók képviselői máris attól tartanak, hogy a szerintük túl nagy béremelkedés sok vállalatot csődbe visz, miután nehezen tudják az ezzel járó többletkiadásokat kigazdálkodni. Emellett a jövő évi választások is befolyásolhatják a szóban forgó háromoldalú megállapo-

dást: félt, hogy egy esetleges kormányváltás nemcsak a sóvány béralkut, hanem magát az érdekvédelem intézményét is kedvezőtlenül érintené. A markánsan jobboldali Orbán-kormány például munkavállaló-ellenes retorikájával, illetve a dolgozókat megosztó bérpolitikájával vált hírhedtté. Ráadásul Magyarországon az érdekképviseleti szervek túl gyengék ahhoz, hogy a nyugati testvérszervezetekhez hasonlóan, az egész országot megmozgató demonstrációkat tartsanak: bármilyen hosszabb távú kormányoktól független béralku vagy egyéb megállapodás csupán sok esztendő érdekegyeztetési tapasztalat és erős szakszervezeti háttér mellett válhat realizálhatóvá.

D. A.
Budapest

Marxista elhivatottsággal

Mintegy tíz évvel ezelőtt egy józan ítélőképességű dolgozó nő azzal az indoklással kérte felvételét az alapszervezetünkbe, idézem: „Meggyőződésem, hogy aki kommunista volt, az az is maradt. Ezt bizonyítják a helyi szervezet tagjai és a felsőbb pártszervek választott tisztségviselői is. Ha felvesszük párttagnak, velünk együtt kíván küzdeni az igazságtalanság és az embertelenség ellen. Felvettünk s velünk együtt küzd, pedig azelőtt sosem volt párttag. Az utóbbi években pedig egy olyan, ma is dolgozó férfi kérte a felvételét, aki azelőtt szintén párttag volt, aki indoklása szerint „szeretne képességei szerint küzdeni a munkásosztály árulói és az ország kifosztói ellen! Úgy, ahogy azt mi tesszük, a Munkáspárt tagjai”. Őt is felvettük.

Küzdelmünk, harcunk a marxista elhivatottságunkból táplálkozik, ez ad erőt küzdelmünkhez. Meggyőződésünk,

hogy nem a marxizmus filozófiája bukott meg, hanem az osztályarúlké. Azoké, akik azt a társadalmi rendszert hozták vissza, amely már régen megérett arra, hogy a történelem szemétdombjára dobják, osztályarúlké vezéreivel együtt. Az utókor egyszerűen nem fogja megérteni, hogy milyen emberek voltak azok, akik annak ellenére, hogy a kizsákmányoltakhoz tartoztak – mégis a milliárdos vagyont összeharcsoló pártvezérekre, kizsákmányolóra bízták a jövőjüket, a sorukat. Ezt már ma is nehéz megérteni. Valószínűleg egyet kell érteni egy volt nyugdíjas kerepesi párttag azon megállapításával, amit a rendszerváltás első választása után mondott, idézem: „Az emberek túlnyomó többsége mintha süket és vak lenne, hiába mondjuk, hogy befellegzett, nem értik azokat azokat meg!”, s nem értik mind a mai napig.

Cs. N. L.
Kerepes

Eltérő elvárások

A legutóbbi napokban készült egy televíziós riport, amely a multicégek vezetői és dolgozói közötti viszonylatokat, illetve általában a nagyvállalatokkal szemben támasztott munkáltatói és alkalmazotti elvárásokat vizsgálta. Mint kiderült, a legtöbb óriáscégnél fényévnnyi távolság feszül dolgozók és vezetők között: míg az előbbieknél a tisztességes, méltó bérezést tartják legfontosabbnak, addig az „öltönyös-nyakendős urak” mindenkitől azt követelik meg, hogy akár a magánéletüket is áldozzák fel a mindenható cég oltárán. Csak kevés olyan vállalat üzemel, ahol összhangban áll az irányí-

tók és beosztottak érdeke, és ahol a munkások valóban megvalósíthatják önmagukat. A szóban forgó műsor mindenestre híven tükrözi a siralmas magyarországi valóságot: lerántja a leplet a multik és hazai kiszolgálók mohóságáról, profiteles maximalista szemléletéről. Jó lenne, ha az ilyen és ehhez hasonló tudósítások gyakran napvilágot látnának, anélkül persze, hogy szenzációnak állítanák be, hiszen különösen napjainkban a médiának szinte döntő szerepe van emberek millióinak befolyásolásában, szokásaik, mentalitásuk kialakításában, öntudatra ébresztésében.

B. D. A.

Huszonhátadik század?

Nem őszinte az az ember, aki az 1945–1989 közötti éveket úgy ábrázolja, mintha e csonka fél évszázadban csupa és csak is jó dolog történt volna. De ugyancsak túlzásba esik mindenki más, aki magának az ördögnek a képét hívja elő a korszak fotólaboratóriumában. Az utóbbira jó vevő némelyik tévécsatorna, jelen esetben az RTL Klub, mely az egyik heti műsorában (XXI. század) következetesen az olyan, valamikor exponált s máig élő személyeket helyezi fókuszba, akik a közelmúltból valami érdekes emléket öröznek, netán a családottak csapatát gyarapítják s ennél fogva egyfajta „ellenálló” pózban tetszelegnek. E vélemltet tűnik erősíteni a szóban forgó műsor november 23-ai epizódja, melyben D. Kardos Éva vallott az előző korszakbeli érzelmeiről. Aki nem nézte volna az adást, (mindig kései órán közvetítik) annak, illetve azoknak leírom, hogy az alany Rákosi Máttyás édestestvérenek a leánya, aki árvaságra jutván a Szovjetunióba került, s a fivérek egyengették útját, adták családról családra. Kálváriája a Szovjetunió fasiszta német hátbatámadásakor kezdődött. Erre a hatásra frontszolgálatra jelentkezett, partizániskolába járt, ahol rádiós kiképzést kapott. (Egyik könyve tanúsága szerint Zója Kozmogyemskaja, aki azután mártírhalált halt, „évfolyamtársa” volt.) 1944 őszén, kemény hányattatások után Szlovákia térségében dobták le az ellenség hátába, majd az október már a felszabadult Debrecenben érte. Később Budapesten korábbi partizántársával, a majdani átvész vezetőmaga Dékán Istvánnal anyakönyvileg is összekapcsolták az életüket.

Pless Zsuzsa

Érték és mérték

Elgondolkodtam Nemes József Baloldaliság Gyurcsány és Hiller módra című levelén, amely a lap november 25-ei számában jelent meg.

Felmerült bennem a kérdés: elvárható-e Gyurcsány Ferenc-től (és elvárható-e tőle), hogy kedveljék a Kádár-rendszert? Egy milliárdostól, aki jól tudja (és ennek megfelelően titkolja), hogy miként lett azzá? Nem várható-e! Viselkedése a maga módján természetes. Ez a mai csúcsléte minden tagjára vonatkozik, jobb- és „baloldalon” egyaránt.

Azt már inkább elvárnám az ember, hogy a választók ne hallják tömegesen igaznak a múltrol hirdetett „természetes hazugságokat”. Még inkább vonatkozik ez a mai választási rendszer legnagyobb „pártjára” (ez bizony a demokrácia nagy szégyene!), az otthon maradókra. Ők sértettség, politikai iszony vagy szűklátókörűség miatt nem szánnak négy évenként egy-két órát arra, hogy ellenszavazatukkal tanítását móresre a jobb- és „baloldali” elitet. Távmaradássaluk senkin nem állnak bosszút, a kétpártrendszer így a lakosság húsz százalékának támogatásával is vidáman működik, ennyi is elég az egyik párt hatalomra jutásához.

Különbén Gyurcsány útját a múlt rendszer hívétől a mai egyvelegpolitikusig pontosan követni lehetne. Félelmetesen egybevágott nagy felismerése kapitalistává válása menetével.

A rendszerváltást megelőzően egy nagyszerű kiállítású hős asszony alakját lehetett volna megrajzolni. Am az élet bonyolult, s D. K. É. jelenleg már a polgári sajtó szenzációdús készletét gyarapítja. Valóban, rendkívüli, amit leír vagy elmond magáról, még inkább, amit elhallgat. Immáron nem tetszik túllontul nagy tettetnek, amit a műsorban D. K. É. előadott, hogy uram bocsá, az egyik politikai per kapcsán hozzávágta nagybátyjához a hokedlit. Vagy igaz, vagy nem, s ha igaz is, mennyit használt vele? Aztán az sem szolgál az újdonság erejével, hogy láthattuk az egykori Lóránt utcai Rákosi-villát, kerítésen kívülről persze, hiszen a történelem folyamán sokszorosan gazdát váltott. Ismét az érdekelt volna, amit „kittakartak” a múltból. Lehetne folytatni a sort a hiánylista alapján, de ugyan minek? Egyre több memoár születik az irodalomban és a tévében egyaránt. Mind több a hős, úgy az egyik, mint a másik oldalon. Csak a „szennyest” kitergetéséről óvakodnának már azok, akiket illet, mert arra senki nem kapott felhatalmazást az övéitől! Hisz nem kevesen kimondottan arra játszanak, hogy egy bizonyos heroikus idősokról negatív lenyomatot rögzítsenek, tévútra víve ezáltal is a közvélelményt. És a televíziósok mesterien élnek is a tálcán kapott lehetőséggel, megtanulták az egyest az általánossal összemenni. S ha mindez még növeli is a csatorna nézettségét, akkor nyilván „bejött a téma”, hajrá, keresni kell hasonlóan újabbakat. Szép álmokat a kedves nézőnek, ringatózson csak ama békés tudatban, hogy a rossznál csak jobb jöhet. Lehetőleg horkolja túl a témát.

Összefogás vagy osztályharc?

Az osztályharc és nemzeti összefogás problematikája csaknem minden politikai-ideológiai kérdéssel foglalkozó szakember fontos témája. Egyeseknek azért, hogy felfedjék, másoknak, hogy leplezzék a két jelenség közötti kapcsolatokat. Sokan sarkosan fogalmaznak: vagy nemzeti együttérzés, vagy osztályharc! Ez utóbbiak küldetése biztosítani a tőkés rendszer működésének zavartalanságát, pontosabban: homályban tartani a „munkaadó” és a „munkavállaló” közötti osztályharcos viszonylatokat. Minél drasztikusabb a kapitalizmus két alapvető osztályának szembenállása, annál inkább igényelnek elhomályosítani ennek igazi jellegét.

Adolf Hitler Mein Kampf című náci bibliájában kiterles nékül írja: „A nemzetiszocialista állam nem ismer osztályokat, hanem politikai szempontból csak teljes és azonos jogú, de egyben azonos kötelességű polgárokat.”

Vajna Gábor, a Nyilaskeresztes Párt belügyminisztere, 1944. október 18-án kijelentette: „akik akár kommunisták, akár volt szociáldemokraták vagy más nemzetellenes pártok, mozgalmak kebelében idegen befolyás következtében elszakadtak a nemzetközösség gondolatától...tiszta fehér lappal jöhetnek hozzánk...”

Nos, ennek a különös „fajnak” akadt követője Orbán Viktor személyében.

A Fidesz-Polgári Szövetség elnöke november 19-én a Csepeli Munkásonthonban találkozott a „munkássággal”. Kíséretében volt Kontur Pál, a szövetség munkástagozatának vezetője, aki a rendszerváltás során ízeire szedett proletariátus díszpintye. A

denki a saját területén és tegye meg a tőle telhető.

En régi mozi reklámfotók hátuljára számítógépi segítség névjegyeket nyomtatok. Így fillérekbe kerül egy lapocskák, amelyből már több ezret készíttettem és terjeszttem. Ebben segítenek a párttagokon kívül aktivisták, ismerősök is. Mozogni kell az emberek között, kiállni elveink mellett és nem kell szégyellni.

A közelmúltban egy szövetkezeti tanácskozás végén osztogattam az említett névjegyekből. Az egyik ember elem állt és így szólt: „Gyula bácsi, már meg ne haragudj, én egy normális, tárgyilagosan gondolkodó embernek tartalak, miért éppen a Munkáspárt?” Válaszomban elmondtam, hogy biztosan körberöghögnének, ha elvadult kampányolás közben azt kezdeném bizonygatni, hogy kormányra fogunk kerülni. En az úgynevezett Kádár-korszakban – 1960-ban – lettem felnőtt és munkavállaló. Ebben a korszakban szereztem két diplomát és még néhány szakmát. A 43 éves munkaviszonyomnak kétharmadát ebben az időszakban dolgoztam le. Hálátlan csavargónak tartanám magam, ha ezt elfelejteném és nem támogatnám a rendszer utódpártját. A képviselőjelöltség vállalása a legkevesebb, amivel segíthetem a pártot. Még egyéb néhány személyes indok után megkérdeztem: igazságos dolognak tartod, hogy a világ vagyonának a fele száz ember kezében van és sok millió ember meg nyomorban él? „Megértelek” – mondta végül az érdeklődő.

Szadváry Gyula, Baktakék

H. S.

Több mint ötszáz idős embert látnak el

A szegedi önkormányzathoz tartozó Humán szolgáltató Központ az időseknek tizenegy klubot, három családsegítő házat, öt gondozási központot, egy fogyatékos gyerekeket ellátó intézményt, hajléktalanellátó rendszert, gyermekjóléti szolgálatot, helyettes szülői szolgálatot, családok átmeneti otthonát működtet, felügyel. A hatalmas szegedi intézmény túlnyomó részt a nehéz élethelyzetben levő családokat segíti. A város egyik peremkerületén, Kiskundorozsmán tízezren élnek, s az ott lakók jelentős része idős ember, akik gondozásra szorulnak. Az egykori falu központjában található az egyik családsegítő ház, amelynek funkciójáról, működéséről, mindennapi tevékenységéről beszélgettünk Király Endréné vezetővel, aki másfél évtizedig Szegedről ingázott Dóczra, ahol védőnőként dolgozott, s kilenc éve a kiskundorozsmai intézményt irányítja.

rendelésre szállítják az ebédet, az alkalmazottak tállalnak, s a térítési díj a jövedelmüktől függ. Rajtuk kívül a klubnak mintegy nyolcvan tagja otthon ebédel, de eljön, s részt vesz a közösségi életben. Beszélgetnek, sakkoznak, kártyáznak, videofilmeket néznek vagy hallgatják a saját maguk által létrehozott énekparó előadását. Úgyhogy hasznosan el tudják tölteni az időt a klubban, ami reggel fél nyolctól délután négyig van nyitva. És más programjaink is vannak, sokféle elvisszük őket kirándulni. Létrehoztunk női, férfi focicsapatot, s kihívjuk mérkőzésre a többi idősök klubjának tagjait. Focirajongóink hetven év körüliek, de sok negyvenes megirigyelné a fizikumukat. A labdakergetés után pedig jól esik a vacsora, amit a névnapok megünneplésekor kapnak. Egyébként a családsegítő házuk egyedülálló kezdemé-

nyezésként az idén tavasszal megrendezte az idősek olimpiáját, ami öt hétig tartott. Az eseményen 120 idős ember vett részt, labdajátékokon küzdöttek, és egy alkalommal az uszodában versenyeztek. Az olimpián mindenki, a legidősebb 78 éves bácsi is győzött, úgyhogy valamennyi csapat aranyérmet kapott.

– *Milyen a kapcsolatok a Kiskundorozsmán élő romákkal?*

– A családsegítő házukhoz tartozik egy dorozsmai cigánytelep is, ahol nyolcvan ember él. Ruhaneművel, élelmiszerekkel, segélyekkel intézkedik velük, segítjük őket teljesen ingyenesen.

Elmosolyodtam, amikor ránéztem a kánkánózók fotójára. Lehet könnyedén, jókedvűen múlatni az időt, s ha a közepén levő hölgy az idősek klubja közönsége előtt meghajolna, olvasni lehetne a mögötte levő feliratot: bölcs klubja. (A családsegítő ház a Bölcs utcában található.) Így igaz, mert bölcs ember, aki idős korában igénybe veszi a sokrétű támogatást, a számos segítséget, amelyben részesítenek. Ha kell, elhozza a vendéglőből az ebédjét, ha nem tudja ezt megtenni, házhoz viszik neki, megfürdetik, takarítanak, ellátják azzal, amire szükség van. A ruganyosabbak pedig a klubban sakkoznak, kártyáznak és az olimpián vetélkednek. Jó érzéssel töltik mindennapjaikat, s jó érzéssel köszönik azoknak, akik számukra ezt lehetővé teszik.

Tarnai László

vékenységeket tartunk, s a résztvevők közösen kerítést festenek, ablakkeretet készítenek, aztán füvet nyírnak, horgásznak. Mindennek az a lényege, hogy akik történetesen tíz éve munkanélküliek, ne fásuljanak el, töltsék hasznosan idejüket és segítjük a közösségbe való beilleszkedésüket. A családsegítő közeli családoknak érdemben tudnak segítséget nyújtani azzal is, hogy a hátrányos helyzetben levő szülők gyerekeinek nyári programokat szerveznek. Általában 30-35 gyerek vesz részt ezeken a rendezvényeken, amelyeket a családsegítő ház udvarán tartunk. Ne cselengjenek nyáron a kicsik, itt nálunk hasznos kikapcsolódással tölthetik napjaikat teljesen ingyenesen. Gyöngyöt fűznek, agyagoznak, papírokat hajtogatnak, s elvisszük őket fürödni is.

– *A gyerekeken kívül az idősek is találnak maguknak kikapcsolódási lehetőségeket?*

– A családsegítő házukban működő idősök klubjában naponta 31 ember étkezik. Meg-

Egy kultuszminister kultusza

A rendszerváltó konzervatív jobboldal identitását, ideológiai politikai forrását a Horthy-rendszerben keresi. Ennek tudható be, hogy 1989–1990 óta sorra rehabilitálják a negyedszázados fasisztoid rezsim prominens képviselőit: Horthy Miklóst, Teleki Pált, Bethlen Istvánt, Gömbös Gyulát, Hóman Bálintot, Bárdossy Lászlót, Jány Gusztávot. Sorsát Klebelsberg Kunó sem kerülhette el. Szobrot kap, méltatást, iskolát. Sajnálatos, de még a jobbközép polgári tényezők közül is sokan belépnek a kórusba, hogy nagyobb hangerővel dicsérjék.

Vajon, milyen érdemeket szerzett Klebelsberg, hogy poraiból is feltámasztják a főnemesi férfit?

A Bethlen István vezette kormányban előbb belügyminisztere (1921), majd vallás-és közoktatásügyi minisztere (1922–1931) volt. Amikor elfoglalta hivatalát a keresztény-nemzeti kurzus, noha komoly gazdasági-politikai-ideológiai nehézségekkel küzdött, Bethlen jóvoltából megindult a lassú és ideglenes konzolidáció útján. Ebben a folyamatban Klebelsberg igen fontos szerepet játszott. A Szovjetunió közelségében, a Tanácsköztársaság megdöntése után a rendszer felett lebegett a „bolsevizmus” Dmoklész kardja. A trianoni békediktátum következtében darabokra szakított ország rekonstruálási szándéka miatt felerősödött az imperialista és militarista nacionalizmus, irredentizmus, ugyanakkor a szentistváni kultusz feudális hagyományaiban, a Regnum Marianum érzelmi közegében fogant magyar keresztényi eszmeiség rétegepegett a modernizálódó, polgárosodó törekvésekre. Ezt kiegészítette a nyílt és állami rangra emelt antiszemitizmus, mely a szociális feszültségek levezetését szolgálta. Segítette a Teleki-kormányt a zsidóságot diszkrimináló numerus clausus kidolgozásában, mint a Bethlen-kabinet belügyminisztere vezető szerepet játszott a kommunizmus-tiltó 1921. III. tc. megalkotásában.

zasi folyamatot akartam kifejteni.” Kétségtelen, az iskolaépítés terén komoly érdemeket szerzett, de nem szabad megfeledkezni arról, hogy nevelési politikája mélységesen retrográd volt: sovinizta, irredenta, antikommunista, antiszemita és klerikális. A szomszéd népekkel szembeni uszításban kétségtelenül mértéktartóbb és intellektuálisabb maradt, mint utódja, Hóman Bálint: „szeretném a köztudatban bevinni, hogy a trianoni béke következtében lefagyvert Magyarországon a kultúrtaúra voltaképpen honvédelmi tárca is ... olyan értelemben, hogy most elsősorban a szellem, a művelődés fegyvereivel kell védeni hazánkat...”

Kétségtelen, a tanyán élő gyermekeket ki akarta emelni az elmaradottság mélységeiből, de annyira nem, hogy korszerű, demokratikus választójogi reformmal szavazati jogot biztosítson számukra: „Nagy veszedelem az, hogy az általános, titkos választási jogot műveletlen, értelmetlen tömegeknek kell gyakorolniuk”.

Mai hívei igyekeznek félremagyarázni Klebelsberg Kunó ügyvezetett szupremácia-elméletét is, jóllehet, e tekintetben kertiélés nélkül foglalt állást: „...jogcímünket hazánk területi épségének helyreállítására is kiváltképpen arra alapítjuk, hogy mi nagyobb és értékeesebb kultúrát tudunk ezen a helyen kifejteni, mint azok a népek, amelyeket az Entente a mi rovásunkra területileg mesterségesen nagyob- bált.”

E néhány szemelvényből világosan kirajzolódik, hogy a mai rendszerváltó elit miért emelte Klebelsberg Horthyék mellé, a turulmadaras magyarság identitását megtestesítő alakjává.

Hegedűs Sándor

MUNKÁSOK KÓRUSA

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintes.

MEGHATÁROZÁSOK:

1. Esztendő. 2. József Attila fenti című verséből idézünk; az első sor – Dél-afrikai tartomány. 3. Hoci (két szó). 4. To be, or ... to be; lenni, vagy nem lenni. 5. A szén és a nitrogén vegyjele. 6. A ménészgazda írója (István). 7. Rajong valakiért, valamiért. 8. Védi Napolí e ... mori; Nápolyt látni és meghalni. 9. Fízetőszköz. 10. Svédország és Portugália gépkocsijele. 11. Szovjetország író (Venijamin Alekszandrovics, 1902–1989). 12. Magasabb szintűvé váló (víz). 13. Elhagyott, zord vidék. 14. Fa nagyságú liliomfajta. 15. Nagyobb díszkert. 16. Táplál. 17. Ritkásan hullat – Island; New York-i szigetecské. 18. Párizsi óratorony, később börtön. 19. Fémes elem. 20. Maró anyag. 21. ... podrida; spanyol nemzeti edeld – Országos Egészségbiztosítási Pénztár, röv. 22. Muzsikát oktató intézmény, régiesen. 23. ... ekran; egykori szerb-hor-

vát tévéműsor. 24. Idegen tulajdont észrevétlenül birtokba vesz. – Az idézet második, befejező sora. 25. Mosó ... mosodája (Varga Katalin). 26. A pincébe. 27. Szitaszövet. 28. Klasszika-filológus (Károly, 1885–1963). 29. Izraeli politikus (Tomi). 30. Oztrák barokk szobrász (Georg Raphael). 31. Ilyen füles a nyúl! 32. Rangjelző elötag. 33. ... Montand; francia színész, szanzonekes (1921–1991). 34. Pest megyei város. 35. Túl nagy mértékűnek tart. 36. Méhlikás. 37. Tagadószó. 38. Gotovac tréfacsinálója. 39. Hábortgatni kezd! 40. Pára! 41. Hold-utazásra kifejlesztett amerikai űrhajórendszer. 42. ... Dindh; vietnami város. 43. Spielberg űrmanója. 44. A Sátántangó rendezője (Béla). 45. Recept, röv. 46. Régi francia aranyill. ezüstpénz. 47. Éppen olyan. 48. Kegye János hangszere. 49. A Rába közepe! 50. Arculcsapás. 51. Juhistálló. 52. Repülőgép üzemanyaga. 53. Shakespear-nek is volt a színháza. 54. Albán valuta. 55. ...-Dame; párizsi székesegyház. 56. Levon ...-Petroszjan; volt örmény elnök. 57. Kapásnövénny ritkít. 58. Nem is lassú! 59. Ere! 60. Alaptalanul vádol valakit valamivel. 61.

Vízsz. 19., latinul. 62. A szocializmus idején Kolozsvárt megjelent irodalmi hetilap. 63. Ha nélküle csinálnak valamit, mértéktelenül cselekszünk! 64. Betűfém. 65. Latin szerelemisten. 66. Ho Chi ...; a vietnami szocializmus atyja (1890–1969). 67. OTU. 68. Haza. 69. Telítetlen alifás szénhidrogén. 70. Palindrom férfinév. 71. ... Jat-szen; az 1911-es kínai polgári forradalom vezetője. – Farontó bogár. 72. A Korán nyelve. 73. ... Derek. 74. A régmúlta emlékeztető. 75. Teniszező (Melinda). – A klór vegyjele.

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtveny helyes megfejtése: *Ejh, dönts d a tőkét ne siránkozz, ne szisszenj minden kis szilánkhöz.*

Nyertesek: Fejes Andrásné (Sopron), Miklós Antal (Komárom), Benkó Tiborné (Salgótarján).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2005. december 19-éig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

1	2	3	4	5	S	6	7	8	9	U	10	11	12	N
13						14					15			
16					17					18		19		
20				21						22		23		
24			25						26	27		28		
G		29				30		31	32					E
33	34				35		36					37	38	
39			40	41		42				43	44		45	
46		47		48	49				50		51	52		
T		53	54					55		56				O
57	58					59	60		61				62	
63						64		65	66				67	
68				69		70					71			
72				73		74					75			
T					R					A				!

Borsod: újult erővel a választásokra

A november 28-án Miskolcon tartott megyei elnökségi ülésen sokat tisztult a kép a Munkáspárt megyei helyzetéről. A mérleg tömören így húzható meg: Kozma Imréné megyei elnök lemondott, nehéz a helyzet, de van lehetőség a párt megerősítésére.

A találkozót a párt elnöke kezdeményezte azzal a céllal, hogy a párt országos vezetése, a megyei elnökség és a képviselőjelöltek közösen tekintsék át a helyzetet, s főként a választási feladatokat. A találkozó létrejött. Thürmer Gyula elnökkel együtt jelen voltak Karacs Lajosné és Vajda János alelnökök is. Már nem volt ott a korábbi KB-tag Kövér László és Molnár Miklós, akik november 19-én szerepet vállaltak a Fratanoló-Vajnai-féle pártban.

A párt elnöke most is kifejtette: fontos, hogy Borsod nem állt az ellenzék oldalára. Azt kezdeményezte, koncentráljunk a választásra, tekintsük át, milyen politikai és erkölcsi segítség kell ahhoz, hogy a megye tizenhárom választókerületében legyen jelölt, s ne csak öt-hatban. Ek-

kor Kozma Imréné megyei elnök bejelentést tett, miszerint „felbontja” a Munkáspárttal kötött képviselőjelölti megállapodását. Írásos bejelentésében szó szerint a következő áll: „A Központi Bizottság november 12-én tartott ülésén bejelentették, hogy a párt nevének megváltoztatásához (Magyar Kommunista Munkáspárt) szükséges dokumentumokat benyújtják a Fővárosi Bírósághoz. Én ezzel sosem értettem egyet, bár bizakodtam az utolsó pillanattól, hogy legalább a 2006-os választásig ez nem történik meg.” Szóban még hozzátette – ő nem tud ilyen radikális párttal tartani.

Kozmáné higgadt, de kemény kritikát kapott a megyei ülés résztvevőitől. Felelős azért, hogy a megyei vezetése nem kezelte a problémákat, az

ellenzék súlyos károkat tudott okozni, a megyei szervezet meggyengült. Kozmáné lemondott a tisztségéről, s eltávozott.

A testület Budai Ferencet, az eddigi alelnököt bízta meg az ügyek intézésével. Szádvány Gyula (Encs), dr. Szentirmai Károly (Tiszaújváros), Török Sándor (Ózd), Németh Józsefné (Miskolc), Fülöp Istvánné (Miskolc) megerősítették képviselő-jelöltségüket. A megyei elnökség vállalta: mindent megtesz azért, hogy valamilyen helyen legyen jelölt, értik, hogy Borsod nélkül a Munkáspárt nem szerepelhet eredményesen a választáson. Sárospatakon, Kazincbarcikán is megerősítik a meglévő erőket azokkal, akik a többséggel kívánnak tartani.

A borsodi helyzet nehéz, de ez a gyűlés is megmutatta: a megye kommunista erői kezdenek magukhoz térni, van lehetőség a párt megerősítésére.

– Tudósítónktól

Bashar al-Asszad elnök fogadta Thürmer Gyulát

Bashar al-Asszad, a Szíriai Arab Köztársaság elnöke kedden délelőtt fogadta Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét, aki a Baath Arab Szocialista Párt meghívására tartózkodik Damaszkuszban. A szír elnök kijelentette, hogy Szíria kölcsönösen előnyös együttműködésre törekszik az Európai Unió országaival, így

Magyarországgal is. Asszad elnök sok sikert kívánt a Munkáspárt választási szerepléséhez. Thürmer Gyula a Munkáspárt támogatásáról biztosította a közel-keleti béke megteremtésére irányuló erőfeszítéseket. Kijelentette, hogy a Munkáspárt szolidáris a szír néppel a jelenlegi amerikai politikai nyomás elhárításában.

Köszönetünket fejezzük ki minden kedves támogatónkak, akik „guruló forintjaikkal” hozzájárultak ahhoz, hogy 100 gyermeknek örömet szereztünk a télapói ünnepségeken!

Tóth Erzsébet

A Kecskeméti Önálló Szervezet köszönetét fejezi ki Hajdú Mihály szimpatizánsnak 5 000 forintos anyagi támogatásáért és marxista könyvek adományozásáért.

„AZ OLAJ ÉS POLITIKA ÖSSZEFÜGGÉSEI!”

Az erről szóló kétrészes publicisztikai elemzés olvasható B. Deák András politológus tollából az interneten, a www.szabad-riport.gportal.hu honlapon. Első rész: „Olaaj és politika”, Második rész: „Komprádorok Magyarországon”. www.szabad-riport.gportal.hu

Somogyiak!

Szabó Imre elvtárs, Somogy megye pártvezetője, várja mindazok jelentkezését, akik aktívan részt kívánnak venni a párt megyei újjászervezésében!
Címe: 7443 Somogyjád, Toldi utca 15.
Telefon: 06-30-594-1970.

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

»OBSERVER«

BUDAPESTI MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
<http://www.observer.hu>

Emlékezzünk!

Mező Imre mártírhalála

Az ötvenes évek generációja jól ismerte Mező Imrét, később Budapest egy forgalmas útja jelezte: élt egyszer egy forradalmár, aki 51 esztendősen, 1956-ban, a Budapesti Pártbizottság védelmében esett el.

Nem volt igazi gyermekora. Alig volt kilenc éves, amikor már dolgoznia kellett. Mindent elvállalt, csakhogy segíthessen gondokkal küzdő szüleinek. Ám 1927-ben Belgiumba emigrált, mert hazája nem biztosította számára az élet elemi feltételeit. Antwerpenben magyar kommunisták között jutott el az osztálytudatosság fokára. Elkötelezettségét mártírságával pecsételte meg. Tevékenysége sokoldalú volt: mint a kommunista szekció vezetője fáradhatatlanul szervezett, agitált, nevelt, propagandamunkát végzett egy olyan országban, ahol a külföldiek számára mindez tiltott volt.

1936-ban kitört a spanyol polgárháború. Mező Imre is az antifasiszták segítségére sietett. A frontokon kétszer sebesült, s 1939-ben, amikor a túlerő legyőzte az ibériai demokráciát, Franciaországba menekült, ahol rövid ideig internálótáborba került. Innen felesége szabadította ki. Elvtársai megbízásából spanyol emigránsok között végzett politikai munkát. 1940-ben, midőn a németek már Franciaor-

szágot fenyegették, önként jelentkezett a hadseregbe. Szíriába irányították egységét, de onnan visszajött a náci által megszállt Párizsba, ahol bekapcsolódott a fegyveres ellenállásba.

Franciaország felszabadítása után Mező Imre visszatért a 15 éve nem látott Budapestre. Itt és ekkor különböző pártmunkákat végzett, különösen a nagyüzemek patronálását bízták rá. Az 1949–1953-as parlamenti ciklusban már országgyűlési képviselővé választották.

1950-ben a Budapesti Pártbizottság titkáraként nagy hatáskörrel és felelősséggel ellenőrizte, szervezte a főváros mozgalmi életét. Az úgynevezett „ötvenes években” több kérdésben szembekerült Rákosiék merev politikájával, amiért kisebb beosztásba került. Ugyanakkor nem fogadta el Nagy Imre pártegységet fenyegető megalkuvó magatartását sem. Nagy aggodalommal figyelte a válság felé mutató jeleket, hangot adott balsejtelmének, felszólt a Petőfi Körben is, ahol leplezte a rendszerre törő alattomos erőket.

1956. október 23-án bekövetkezett az, amitől hónapok óta tartott: kitört az ellenforradalom. A felkelés napjaiban gigászi munkát végzett, hogy felvilágosítsa a munkásságot, de mindinkább elszigetelt helyzetbe került. Fontos feladatának tartotta a Budapesti Pártbizottságnak mint a fővárosi munkásmozgalom központjának megerősítését. Igazi parancsnoknak bizonyult. Számítva az ellenforradalmárok támadására, igyekezett megerősíteni a ház védelmét. 43 rókatonával, 3 szakasz rendőrrel és a Pártbizottság munkatársaival próbált helytállni a bosszúra éhes túlerővel szemben. Összehívta a védőket és feltárta előttük a helyzetet: „Lehet, hogy mindannyian itt fogunk elvérezni, de ezt a házat nem adjuk fel, mert ez a párt háza.” Amikor felismerte a helyzet kilátástalanságát, elrendelte a harc beszüntetését. Két társával, fehér zászlóval kilépett a Pártbizottság küszöbén, hogy tárgyalhasson a támadókkal, de a lesben álló ellenforradalmárok tüzet zúdítottak rájuk. Mező Imrét több lövés érte. Egy ismeretlen rokonszenvező a Péterffy Sándor utcai kórházba vitte, de már nem tudták rajta segíteni. Utolsó szavaiban a párt feltételeit kifejezte. 1956. november 1-jén meghalt.

Hegedűs

Száztizenöt éve született Ligeti Károly

Az 1917-es oroszországi forradalmak kitörésekor tömegesen jelentkeztek magyar hadifoglyok az ellenforradalommal szembeni harcra, akik közül sokan életüket áldozták a szovjet hatalomért. Közéjük tartozott az 1890. december 8-án, Kiskőrösön született Ligeti Károly is, akit a polgárháború idején fehérgárdista katonák végeztek ki.

A fiatalon elhunyt forradalmár kezdetben vasmunkásként, majd vállalati könyvelőként dolgozott az I. világháború előtt. Tagja volt az SZDP-nek, s mint haladó gondolkodású tisztviselő, cikkeket írt a Népszavába. A háború alatt több ízben is fogságba került: 1916-tól

a cári birodalomban raboskodott, ahol a hadifoglytáborban forradalmár lett. Belépett a bolsevik pártba is. A Kerenszkij-kormány idején, 1917 augusztusában magyar fogolytársaival együtt csatlakozott a Vörös Gárdához, amelyből Leninék sikeres hatalomátvétele után in-

ternacionalista csapatot szervezett (Nemzetközi Vörös Gárda). Közben szerkesztette a Forradalom nevű magyar nyelvű újságot is. 1918-ban a szibériai Omszkban vette fel a küzdelmet Kolcsak tábornok csapataival és a kozák ellenforradalmárokkal: júniusban sebesült a fehérek fogságába jutott, akik egy év múlva harcostársaival együtt megölték.

Tiszteletére a győztes szovjet hatalom emléktáblát állított Omszk városában.

B. D. A.

Kitüntetések, papír- és fémpénzek, képeslapok, porcelánok adásvétele.
VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.
Tel.: 322-4799
H-P: 9-17 óráig.

1989-es Lada Samara eladó.
Érdeklődni: 06-30-368-8678.

Üdülőjog olcsón eladó!

450 000 forintért eladó Hajdúszoboszlón, négycsillagos hotelben kétszemélyes luxusapartman üdülőjoga, amely minden év harmadik naptári hetében egy hétre (7 éjszakára) vehető igénybe. Használati érvényessége 2032-ig szól. Hozzá tartozik a zárt parkoló, uszoda, szauna, termálvíz díjmentes használata. Örökölhető, ajándékozható, cserélhető időben, térben. Érdeklődni: 06(30)413-0897.

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Többszöri megjelentetésnél kedvezményt adunk.

Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia

Telefon: 313-5420

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;
internet cím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146
Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága, 1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen: hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.
További információ: 06 (80) 444-444.
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.
Szedés, törlesztés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.
Felelős vezető: Mózés Ferenc ügyvezető igazgató.

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre
1 példány A Szabadság bemutatószámat!*

Megrendelem A Szabadság példányát**

- havi előfizetéssel (460 Ft/hó)
- negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév)
- féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév)
- éves előfizetéssel (5520 Ft/év)

Név:

Cím:

* A bemutatósám megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)!
** Az előfizetéses megrendelést a Hírlapkézbesítőnél, a Magyar Posta hírlap-ügyfélszolgálati irodáin, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.